S.R.A. BULLETIN

December 2016

SRA Bulletin Verenigingsblad van de VERON afd.57 Schagen.

Eindelijk weer de kerst-taart.

SCHAGEN

Redactieteam: Klaas Jan Kaan pa5kk@amsat.org
Gerrit Dekker pa3ds@amsat.org
Inleveren copy bij Gerrrit PA3DS

Bestuur A57:

Voorzitter	PA3AQU	0224-213715	pa3aqu@amsat.org
Secretaris	PAØJHS	0226-411793	pi4sra@amsat.org
Penningmeester	PAØVAB	0227-592460	paØvab@amsat.org
Lid	PA3DS	0224-212990	pa3ds@amsat.org
Lid	PD2WDK	0224-752481	pd2wdk@amsat.org

Agenda:

16 december Kerstkransen !!

20 januari Jaarvergadering

17 februari

Luister voor het laatste nieuws naar
de KNH-ronde.

Elke zondag om 11.00 uur op 145.225 MHz

Van de Voorzitter.

Zo..., Sinterklaas is weer voorbij, nu de Kerstman nog, dan is het weer over met de vreemde kerels in huis. Over vreemde kerels gesproken: ik zag Michel (F4VKQ -ex PA3HTW) nog met z'n camper bij de Schager haven staan. Je moet maar durven met die kou. Onder het genot van een bakkie koffie gesproken over contacten met zijn radioclub (ARAN58) in Nièvre/Imphy in Frankrijk. Meer over Michel in de komende SRA-bulletins...

De knutselclub bij Klaas Jan is ook weer van start gegaan. Bij elkaar weer een aantal initiatieven voor in het nieuwe jaar, waarin (hoop ik) zich vast wel weer een paar nieuwe mensen aanmelden als rondeleider voor de KNH-ronde...

Maar eerst nog onze gezellige Kerstbijeenkomst, met een film van Fred en aangekleed door de familie Bakelaar...

Aangezien dit alweer het laatste SRA-bulletin van dit jaar is wens ik jullie allen fijne feestdagen en
alvast een gelukkig 2017.

73, Aris PA3AQU

A57 en de VERON-afdelingscompetitie.

Dit jaar hebben een aantal amateurs van onze afdeling weer een bijdrage geleverd aan de VERON-afdelingscompetitie.
Op dit moment staan we op plaats 48 met 44 punten en 1413 qso's.
Er kunnen nog wat puntjes bij komen...

Onderstaande afdelingsleden hebben hun contest-score bij de VERON gemeld:
PAØLIE, PA3AQU, PA3EFW, PA5KK, PBØAMU en PAØJHS.
De competitie gaat met ingang van het nieuwe jaar weer opnieuw beginnen, ik hoop dat er dan ook weer liefhebbers zijn die mee doen en wellicht komen we dan ook weer een stapje hoger in de eindscore!

Jacob PAØJHS.

ELECTRONICA ONDERDELEN, ANTENNES EN VERSTERKERS VOLG ONS OP INTERNET EN FACEBOOK

Escort EUC-2200

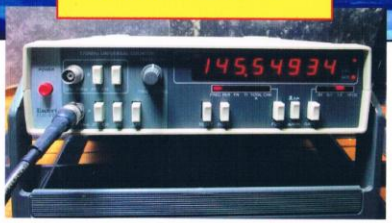

Counter telt vlot tot 200Mhz
Poortijden 0,01 / 0,1 / 1,0 / 10 sec.
Met 10dB verzwakker en LPF filter.

Kijk naar de foto voor alle mogelijkheden die deze teller U biedt.
Splinternieuw in doos!

€ 79,=

Universal Counter CHY 8220G

Frequency range: 0.05Hz to 1.7Ghz
Time base: aging rate – 10ppm/year
Display: 9 digit 0.56"
Indicator: Total 25 LED
Splinternieuw in doos!

€ 125,=

RENS ELECTRONICS
Molenstraat 32 Schagen
Telefoon: 0224-298989

We zijn vertrokken

Verhuizen; iedereen is wel eens verhuisd en op zich is dat dus helemaal niets bijzonders. Er zijn natuurlijk ook vele redenen om te verhuizen en die zullen ons allemaal wel bekend voorkomen, een andere baan, we groeien uit het huidige huis of we hebben een huis gekocht. Dit zijn er maar een paar en er zijn er natuurlijk legio meer, maar verhuizen omdat je stopt met werken? Dat laatste is precies wat wij, mijn vrouw en ik gedaan hebben. Ik weet bijna zeker dat er nu wat verbaasde blikken verschijnen, want dat is een heel gewone reactie als ik vertel waarom wij, mijn vrouw Anita en ik, ons geheel verbouwde en van alle gemakken voorziene huis in Wieringerwaard hebben geruild voor een verbouwproject in Frankrijk. Ik zal proberen e.e.a. uit te leggen.
Het is begin 2012, Ik heb een drukke maar mooie baan; ik ben commandant van de mijnenjager Hr. Ms. Willemstad.
Het schip en bemanning is in voorbereiding om deel te gaan nemen bij het permanente NATO eskader SNMCMG1, een internationale groep schepen, gespecialiseerd in het bestrijden van zeemijnen. Tussen alle oefeningen door zijn er gelukkig ook momenten, zij het spaarzaam, waar ik samen met Anita lekker van ons huis en onze kleinkinderen kan genieten. Steeds vaker is ons onderwerp van gesprek hoe het zal zijn, straks in juni 2013, als ik met FLO (Functioneel Leeftijd Ontslag) ga.
Ik probeer dan altijd van onderwerp te veranderen want eerlijk gezegd wil ik daar dus helemaal niet aan denken, terwijl ik me gelijktijdig wel realiseer dat het onontkoombaar is.

Inmiddels is het de eerste week van juni 2012 en Anita en ik zijn op vakantie in Frankrijk, in de Bourgogne om precies te zijn, een streek die ons beide na aan het hart ligt. We hebben een huisje gehuurd en genieten van de omgeving en de ongelofelijke rust en stilte maar we hebben deze keer ook een doel.
We waren er dit jaar al eerder geweest om oude vrienden te helpen met wat schilderwerk en tijdens die korte werkvakantie was, 's-avonds zittend op de veranda, onder het genot van een glaasje wijn, het onderwerp FLO weer ter sprake gekomen.
We begonnen ook te beseffen dat we dan, net zoals andere getrouwde stellen, elke dag samen zouden zijn. Op zich niets schokkends, integendeel. Het zou voor ons beiden wel even wennen worden, omdat ik nagenoeg mijn hele carrière banen heb gehad waarbij ik veel van huis was. Het zou dus een hele ommekeer worden en al pratend werd het idee geboren om dan maar samen iets heel nieuws te beginnen en hier in de Bourgogne een huis te kopen en dus hier ook te gaan wonen.

Vanuit de achtertuin

Het is bijna het eind van onze vakantie als we weer een bezichtiging gaan doen. We wisten wel van het bestaan van dit pand maar hadden het terzijde geschoven omdat het een twee onder één kap was, het te klein was en we iets vrijstaands wilden. De optie om dan maar beide panden te kopen en de twee huizen samen te voegen hadden we eigenlijk nooit overwogen en dat idee kwam pas nadat we hierop door onze vrienden gewezen werden. Anita is enthousiast, beschrijft mij de mogelijkheden en schetst hoe mooi het allemaal kan worden. Ik moet bekennen dat mijn inbeeldingsvermogen beduidend minder is en ik daardoor misschien wat terughoudender ben; ik zie alleen bergen werk. Wat mij om heeft gekregen is het uitzicht en Anita's enthousiasme. We zijn telefonisch in contact getreden met de eigenaar, een elektricien uit Parijs en zijn mondeling tot een overeenstemming gekomen.

We hebben nu dus min of meer één huis in Frankrijk en ons Franse avontuur is begonnen.
Voor de volledigheid moet ik wel even melden dat we nog niet binnen zijn geweest en alleen de buitenkant van het huis hebben bekeken. De vakantie is wel ten einde en we vertrekken naar huis, fantaserend over wat de toekomst ons gaat brengen. Veel tijd om te fantaseren heb ik overigens niet want al mijn aandacht gaat nu naar mijn schip. In de week voor vertrek worden de laatste voorraden geladen, munitie komt aan boord, controlelijsten worden nog een keer nagelopen en zelfs het lang geplande bezoek aan de tandarts, elk bemanningslid moet "dental fit" zijn, wordt afgevinkt.
Een drukte van jewelste.

De laatste meters

Op de dag van vertrek staat de steiger, zoals dat gebruikelijk is bij een wat langere reis, vol met familie.
Er wordt nog een laatste keer gezwaaid, er vloeit zelfs een traantje en we zijn vertrokken. Terwijl ik op zee zit gaat in Frankrijk alles gewoon door. De Franse notaris is inmiddels begonnen om alle papieren in orde te maken. Eén van de benodigde stukken is de goedkeuring van de burgemeester van het dorp.
In Nederland kennen we dat niet, maar in Frankrijk is dat de gewoonste zaak van de wereld. Blijkt dus de burgemeester van het dorp het niet te begrijpen dat we in het huis willen gaan wonen, het verkeert volgens hem in een te slechte staat en zijn toestemming blijft dan ook uit. Anita hoort dat natuurlijk het eerst maar met de moderne communicatiemiddelen (satcom) komt dit bericht uiteindelijk ook snel bij mij aan. De tijd schrijdt voort, maar de burgemeester blijft bij zijn standpunt. De datum van mijn terugkeer nadert en intussen heeft de notaris contact met de burgemeester opgenomen en hem duidelijk gemaakt dat wij ons volledig bewust zijn van de toestand van het huis en ook geenszins van plan zijn het huis in de huidige toestand te gaan bewonen. Het lijkt of de Franse burgervader wacht tot ik weer thuis ben want niet lang nadat mijn schip in Den Helder heeft aangemeerd, komt het verlossende woord; we mogen, maar ondertussen is het wel december, een kleine zes maanden later! Om met Johan Cruijff te spreken, elk nadeel heeft zijn voordeel, want deze ambtelijke vertraging heeft er wel voor gezorgd dat Anita niet alleen naar Frankrijk hoeft om voor de overdracht te tekenen.

We gaan nu lekker samen en aangezien we er toch zijn, regelen we maar direct een dakdekker om het oude dak geheel te vernieuwen en aan te laten sluiten op het dak van het naastgelegen huis, want het moet tenslotte wel één huis worden in de toekomst.
Niet alleen het nieuwe jaar is begonnen maar ook de dakdekker. Hij heeft een koude klus want de thermometer wijst temperaturen aan die behoorlijk onder nul liggen. Ik moet nog werken, dus we besluiten dat Anita alleen met Sjors, onze labrador retriever, naar Frankrijk afreist om de transformatie bij te wonen. Het is gelukkig maar voor een paar weken. Half februari is de commando-overdracht van Hr. Ms. Willemstad en daarna kan ik ook afreizen naar het zuiden. Mijn vrije dagen zijn voldoende om het tot eind april, begin mei in Frankrijk uit te houden. Tegen die tijd moet ik toch terug zijn om de benodigde administratieve zaken af te handelen om definitief de marine vaarwel te zeggen, maar belangrijker nog: op Koninginnedag is onze kleinzoon jarig en daar moeten we gewoon bij zijn.
De commando-overdracht heeft plaats gevonden en Anita en ik reizen voor de zoveelste keer weer af richting de Bourgogne. Deze keer hangt er wel een afgeladen tandem-asser achter de auto. De tandem-asser, onze "nieuwe" tweedehands aanwinst, zit afgeladen met een variëteit aan artikelen, van kledij tot schoonmaak artikelen en van gereedschap tot stoelen. Met deze rit kun je eigenlijk wel stellen dat de verhuizing is begonnen. Ik kom er wel achter dat het met zo'n last achter de auto ietwat anders rijdt en het brandstofverbruik aanzienlijk hoger ligt; voor het eerst moet ik onderweg tanken en als ik dan aan het rekenen sla blijkt het verbruik op 1:7,5 te liggen.

Dat is bijna een verdubbeling! Niet veel later kom ik er achter dat als ik mijn snelheid wat matig, de tank een stuk minder snel leeg raakt. Al doende leert men !

Werk in uitvoering

Er breekt nu een drukke tijd aan. Zowel het exterieur als het interieur van onze aanwinst wordt onder handen genomen.
Ik ben duidelijk de intense fysieke inspanning niet gewend en ben dan ook elke dag blij als de werkdag ten einde is.
Ik moet misschien wel even verduidelijken dat we onze intrek hebben genomen in het huis naast ons verbouwproject. We huren dit huis voor een vriendenprijs totdat we kunnen overgaan op aankoop. Het zijn lange dagen maar aan het eind van elke dag is er toch elke keer dat voldane gevoel.
Op 1 juni is de dag aangebroken dat ik officieel geen deel meer uitmaak van de Nederlandse krijgsmacht.

Een paar weken eerder ben ik terug naar Nederland geweest om naast de administratieve ook de medische zaken af te ronden. Voor dat laatste had ik me voorbereid op een intensief medisch onderzoek met bijbehorende testen. Bloedprikken, plasje doen, een gehoortest en een gesprek van 5 minuten met de dokter. Stond met zo'n 45 minuten weer buiten, wat me toch een beetje ontevreden gevoel gaf, maar ik weet in ieder geval wel dat er met mijn gehoor niets aan de hand is.
De werkzaamheden vorderen gestaag en nadat de oude stuclaag geheel verwijderd is kan de nieuwe, in de pakkende kleur "ton pierre" worden opgebracht. De temperatuur overdag is nu gemiddeld 28° en de stuc droogt sneller dan ik eigenlijk zou willen, zodat ik geregeld de boel moet besproeien. Het resultaat is geweldig en de twee huizen beginnen qua kleur langzaam maar zeker een geheel te worden.
Tussen alle werkzaamheden door gaan we ook nog geregeld naar Nederland; ons huis in Wieringerwaard staat al enige tijd te koop, maar helaas is het niet de beste tijd om je huis te verkopen. Wat echter niet weg neemt dat het huis constant in "verkoop staat" moet zijn. De makelaar bedoelt dan dat de inrichting gezellig en uitnodigend moet zijn en de tuin netjes en verzorgd. Dat van de tuin is het probleem niet, maar inrichting wordt na elk elke bezoek een stuk minder want er gaat steeds meer richting Frankrijk. In de, ik denk twaalfde, lading van de aanhanger pak ik ook voorzichtig wat radioapparatuur in en dan ben ik toch blij dat ik de originele verpakkingen nog heb. Nu de buitenzijde zijn uiteindelijke kleur heeft gekregen wordt de focus verplaatst naar het interieur. Ook hier veel originele elementen; kleine ruimtes met wankele muurtjes, een keukenblokje op hernia-hoogte en over het toilet wil ik het maar niet hebben.

Het moet allemaal één grote ruimte worden en planmatig heb ik daarvoor een week op de kalender staan. Ik ga enthousiast aan de gang en tot mijn grote verbazing kan ik een tweetal muren gewoon omver duwen.
Ik moet wel enige kracht uitoefenen, maar om gaan ze. De muur van de wc/badkamer is wat taaier en geeft zich niet zomaar gewonnen, maar na drie halen met de voorhamer en een flinke duw gaat ook deze tegen de vlakte. Wat blijft zijn drie grote stapels puin en een enorme stofwolk, volgende keer toch maar een stofkapje.
Aangezien het beroep van de vorige eigenaar elektricien was, had ik een beetje de hoop dat in ieder geval de elektriciteit voor elkaar zou zijn maar niets is minder waar. Typisch een gevalletje "Franse slag". De stoppenkast stamt uit het jaar kruik, is van bakeliet en heeft maar drie groepen. Ook nu heeft elk nadeel weer zijn voordeel; ik kan het nu in ieder geval naar eigen wens installeren.
Er breekt nu een drukke tijd aan van leidingen frezen, isoleren, waterleiding verleggen en de badkamer opnieuw opbouwen.
Tussen alle werkzaamheden door worden we ook nog eigenaar van het aangelegen huis en zijn we ook nog geregeld in Nederland. Het is dus hollen of stilstaan. Eind juli, tijdens de Nederlandse schoolvakantie komen onze twee klein-kinderen logeren

en dat is weer een heel andere, maar heel leuke drukte.
Tom, mijn kleinzoon, heeft duidelijk interesse voor de radiohobby, dus wordt een tijdelijke opstelling gemaakt in de keuken en een G5RV antenne opgehangen in de bomen. Samen maken we toch behoorlijk wat leuke verbindingen. Wat me wel (positief) opvalt is het ontbreken van omgevingsstoring. Wel is er het regelmatig tikken van de diverse schrikdraadinstallaties maar daar heeft de NB geen enkele moeite mee en wat dan overblijft is een mooi rustig signaal.

Michel F4VKQ -ex PA3HTW

VHF / UHF mastje door dakraam.

Tijdens de afgelopen zomer heb ik zittend in mijn caravan, uitrustend van fietstochtjes, nagedacht hoe ik mijn combi-antenne voor 2 meter en 70 centimeter (Daimond X-30) iets hoger en handiger zou kunnen plaatsen. Voorwaarde was dat het plaatsen zonder moeilijke toeren van binnenuit moest gebeuren. Een aantal jaren geleden besloot ik om het antennetje uit het vierpans-dakraam te steken. Ik bedacht dat het raam altijd op een kier stond en dat ik een plankje door deze opening naar buiten kon steken. Aan het deel wat naar buiten stak zou ik een aluminium buis met daarop de antenne kunnen monteren. Dit plan heb ik indertijd uitgevoerd waarbij het plankje binnen het raam aan een stevige balk werd bevestigd. Deze balk heb ik op zolder op verschillende plekken vast gezet.

Deze opstelling heeft een aantal jaren gefunctioneerd, maar de antenne kwam voor een klein gedeelte niet boven de nok van het huis uit. Verlengen van het mastje was helaas geen optie, want dan zou ik het zaakje niet meer door het kleine dakraam kunnen steken. De zolder was te klein!
Vandaar dat ik deze zomer een andere oplossing probeerde te bedenken. Het 'denkwerk' in de caravan resulteerde in een aantal schetsjes waarmee ik in de maand oktober aan de slag ben gegaan.
Mijn zoon heeft het dakraam van binnenuit los geschroefd en verwijderd. Ik heb een luikje gemaakt waarmee ik het gat van binnenuit kon afsluiten. Nu kon ik op mijn gemak het één en ander gaan uitvoeren. Het geschetste plannetje bleek uitvoerbaar te zijn. Tijdens het passen en meten vond ik ook een eenvoudige manier om alles goed vast te zetten.
<u>De uitvoering ziet er als volgt uit:</u>

Het dak van het huis staat onder een hoek van 51 graden.
De dakraamopening is niet zo groot en omdat het dak (gemeten van buiten naar binnen) ongeveer 30 centimeter dik is lukt het nog net om een buis rechtop naar buiten te steken. Het dakraam is boven het trapgat van de zoldertrap gemonteerd, dus ik had voor mijn eerder geknutsel al een extra zoldervloertje gemaakt. Op dit zoldervloertje wordt een buis met een lengte van 3 meter met daarop de verticale antenne geplaatst. Deze buis staat in een bovenhoek van de zolderraamopening en wordt op zijn plaats gehouden door een plankje dat aan de bovenkant op de buitenkant op de raamopening ligt. Dit plankje is voorzien van een sleuf om het mastje door te steken en een kleinere sleuf om de antennekabel door te doen. De sleuven zijn aan de buitenkant voorzien van siliconenkit-'dijkjes' om het water tegen te houden. Het plankje is aan de andere kant aan drie zijden voorzien van aluminium hoeklijn en blijft zo met de bovenkant en twee zijkanten aan de dakraamopening hangen. Het plankje is aan de binnenkant ook voorzien van een handvat, dat is makkelijk als je 'm naar buiten steekt en ook makkelijk om 'm van binnenuit vast te zetten.
Wanneer het mastje met antenne naar buiten is gestoken en in het plankje is geplaatst, worden plankje en mastje provisorisch met een spanband vastgezet. Wanneer deze twee geplaatst zijn is er genoeg ruimte over om de waterafdichting van het mastje en de antennekabel te plaatsen. De afdichting van het mastje wordt met een halve speelbal (Action: € 1,-) gerealiseerd.
De afdichting van de kabel gaat prima met een halve waterfles (500 mL) waar de antenneplug nog doorheen past.

Het grootste deel van mijn geïmproviseerde dakraam bestaat uit een plaatje plexiglas / acryl van 50 bij 50 centimeter. Dit plaatje is aan de zijkanten voorzien van aluminium hoeklijn en in het midden van een handvat.
Dit deel wordt een stukje onder het plankje geschoven en met twee schroefjes vastgezet. Wanneer het mastje staat, het plankje is geplaatst, de twee afdichtingen zijn vastgezet en het plexiglas deel op zijn plaats is geschoven, worden raam en mastje op zolder goed vast gezet. Dit doe ik met (400 kg) spanbanden. Deze banden zijn verbonden aan twee balkje die tegen het dakhout zitten. De foto's laten hopelijk zien wat ik in dit verhaaltje bedoel.

Inmiddels is de constructie met regen en storm getest en blijkt alles nog lekvrij en stevig op z'n plaats te staan.

Jacob PAØJHS

Inleveren van tekst voor het SRA-bulletin graag als Word-document, platte tekst zonder reeds gepositioneerde afbeeldingen. Evt foto's of schema's in *.jpg, apart met zo nodig vermelding in de tekst van de juiste plek.

73 Gerrit PA3DS

IK STA NOG STEEDS VOOR AAP.

Zolang ik me kan herinneren steun ik de Stichting AAP met een jaarlijkse bijdrage. Ik vind dat deze kleine enthousiaste organisatie met haar werk steun verdient. Apen zijn tenslotte onze naaste familie, en er word ze nogal wat leed aangedaan.
Al langer vond ik dat ik wat meer moest doen en daarom ben ik vorige herfst CARTRIDGES, MOBIELE TELEFOONS en AFGEDANKTE NETADAPTERS gaan inzamelen.
Dit is ook een van de bronnen waaruit AAP geld weet te genereren. Verder is men heel blij met AIRMILES. Ik heb me bij AAP opgegeven en sta sindsdien op hun site als afgifte-adres. In Schagen was nog niet zo'n adres, en men keek even raar, want meestal is het een winkel die zoiets doet. Eerst verwacht je er niet zoveel van, maar inmiddels heb ik een goedlopend zaakje aan huis en met enige regelmaat ploft er een plastic zakje met cartridges op de mat. Af en toe worden er ook een paar telefoontjes afgegeven. Een paar maanden geleden heb ik mijn eerste doos laten ophalen, die was tot de nok toe gevuld. Zo'n doos is meer als 100 liter groot, dus dat was een flinke hoeveelheid, in niet zo'n lange periode verzameld.
Als radioamateur hebben we allemaal wel een of meerdere computers en printers, waarvan de afgewerkte producten kunnen worden gerecycled, zodat er niks in het milieu terechtkomt. Mobieltjes en adapters zijn dus ook welkom.
Vind je het doel ook sympathiek, ik hou me aanbevolen.
Op de clubavonden, of gewoon bij mij aan de deur, altijd goed.
Wel graag lekvrij verpakt, ik had al eens zwarte handen, dat was eigenlijk niet de bedoeling.

Namens de Stichting AAP alvast bedankt !!

Gerrit PA3DS

DE LAATSTE.

Dit is alweer de laatste krant van dit jaar, de tijd vliegt.
De redaktie wenst zijn lezers een plezierige kerst, een goede jaarwisseling en een goed 2017.
Eerst krijgen we nog onze kerstbijeenkomst, we hopen jullie daar natuurlijk allemaal te zien !
Traditiegetrouw vieren we dat met gebak en wat te drinken en een film van Fred. Gezelligheid moet je zelf meenemen.
Wij van de krant gaan ook weer gewoon door in het komende jaar, hier nog maar weer eens een oproep om van je belevenissen of uitvindingen verslag te doen. Je ziet aan de artikelen in deze uitgave, dat dit echt zo moeilijk niet is. Je moet er alleen effe voor gaan zitten.
Tot ziens op 16 december.

De redaktie.

KAAN
Constructies en Techn.Ontwerpen

Hét adres voor het buigen van loop-antennes.

En dan zelf afbouwen!

Info: K.J. Kaan PA5KK
Witte Paal 74
1742 NV Schagen
Tel. 0224-218 244
pa5kk@amsat.org